

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12888 *Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La unitat de mercat constitueix un principi econòmic essencial per al funcionament competitiu de l'economia espanyola. El principi d'unitat de mercat té el seu reflex en l'article 139 de la Constitució, que expressament impediex adoptar mesures que directament o indirectament obstaculitzen la llibertat de circulació i establiment de les persones i la lliure circulació de béns en tot el territori espanyol.

A fi de fer efectiu el principi d'unitat de mercat, en les últimes dècades s'han dut a terme importants esforços. No obstant això, i a pesar de les mesures adoptades, la fragmentació subsistix en el mercat espanyol, la qual cosa es tradueix en un elevat cost que dificulta de manera considerable l'activitat de les empreses. La necessitat d'eliminar este cost, així com els obstacles i traves derivats del creixement de la regulació, ha sigut una de les principals demandes que els operadors econòmics han traslladat en els últims anys.

Esta fragmentació del mercat nacional dificulta la competència efectiva i impediex aprofitar les economies d'escala que oferix operar en un mercat de majors dimensions, la qual cosa desincentiva la inversió i, en definitiva, reduïx la productivitat, la competitivitat, el creixement econòmic i l'ocupació, amb l'important cost econòmic que suposa en termes de prosperitat, ocupació i benestar dels ciutadans.

En el context actual, esta llei busca establir els principis i normes bàsiques que, amb ple respecte a les competències de les comunitats autònomes i de les entitats locals, garantisquen la unitat de mercat per a crear un entorn molt més favorable a la competència i a la inversió, i facilitar que els agents econòmics puguen beneficiar-se dels guanys d'una major dimensió en termes de productivitat i costos, en favor de la creació d'ocupació i de creixement, i en benefici últim dels consumidors i usuaris que tindran un major accés a productes i servicis de qualitat. Totes les administracions públiques observaran els principis recollits en esta llei, en tots els seus actes i disposicions i per a totes les activitats econòmiques, i especialment en aquelles activitats que, bé pel seu caràcter estratègic (telecomunicacions, energia, transports), bé pel seu potencial per a la dinamització i el creixement econòmic (distribució comercial, turisme, construcció, indústries creatives i culturals, alimentació, sector immobiliari, infraestructures), resulten d'especial rellevància per a l'economia.

En l'elaboració d'esta llei s'ha tingut en compte l'experiència acumulada durant el procés de transposició de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als servicis en el mercat interior, també coneguda com a Directiva de Servicis, procés en què es van incorporar a l'ordenament jurídic espanyol, a través de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, una sèrie de principis bàsics per a la lliure circulació, en especial el principi

d'eficàcia nacional dels mitjans d'intervenció administrativa. La Llei 17/2009, de 23 de novembre, estableix un precedent en matèria d'unitat de mercat per al sector servicis que es considera que s'ha d'estendre a totes les activitats econòmiques. Així, esta llei s'aplicarà també als sectors expressament exclosos de la Directiva de Servicis (com, per exemple, les comunicacions electròniques, el transport, les empreses de treball temporal, la seguretat privada, etc.) i a la circulació de productes. Així mateix, s'ha tingut en compte la profusa jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre els principis bàsics establits en esta llei. En particular, en relació amb els principis de necessitat i proporcionalitat, el principi d'eficàcia nacional i el principi de no-discriminació.

A diferència del procés de construcció del mercat interior de la Unió Europea que s'ha desenrotllat al llarg dels últims vint anys, esta norma pretén garantir la unitat del mercat nacional espanyol l'existència del qual és ja una premissa bàsica de partida de la Constitució Espanyola, evitant o minimitzant les distorsions que puguen derivar-se de la nostra organització administrativa territorial. Això no pot sinó afectar positivament la mateixa construcció del mercat interior a escala europea, atés que és indubtable que un millor funcionament del mercat únic espanyol tindrà un efecte positiu sobre el desenrotllament del mercat interior de la Unió Europea.

En particular, les obligacions que l'Estat assumix respecte als operadors d'altres estats membres, entre les quals les derivades de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre, i de la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, queden totalment cobertes per l'aplicació de la normativa específica de transposició d'estes directives. No obstant això, a més del compliment de la normativa de la Unió Europea, els operadors d'altres estats membres de la Unió establits o que vullguen establir-se a Espanya també podran beneficiar-se d'un règim més favorable en moltes altres activitats econòmiques més enllà de l'àmbit de la Directiva de Servicis, mentres que els operadors d'altres estats membres que oferisquen els seus servicis a Espanya en lliure prestació continuaran disfrutant del marc establert per la Directiva de Servicis, per la Llei 17/2009, de 23 de novembre, i per la normativa sectorial de la Unió sempre que estiguen legalment establits en altres estats membres.

Sense perjudic de les competències que en cada cas corresponen a l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, amb esta llei es doten d'eficàcia en tot el territori nacional les decisions preses per l'autoritat competent d'origen, basades en un criteri de confiança mútua, i s'apliquen principis comuns com el principi d'eficàcia en tot el territori nacional de les actuacions administratives en la lliure iniciativa econòmica, la qual cosa implica el reconeixement implícit d'actuacions de les autoritats competents d'altres administracions públiques. La llei no té com a finalitat uniformar els ordenaments jurídics perquè, com ja ha assenyalat el Tribunal Constitucional en nombroses ocasions, unitat no significa uniformitat, ja que la mateixa configuració territorial de l'Estat espanyol i l'existència d'entitats amb autonomia política, com són les comunitats autònomes, suposa una diversitat de règims jurídics.

Per a aconseguir l'aplicació uniforme dels principis anteriors i l'èxit dels objectius perseguits amb esta llei, s'opta per un model de reforç de la cooperació entre l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals. En este sentit, un element important de la llei és l'aprofitament de les estructures de cooperació existents per a impulsar tot el procés. A més, es preveu la creació d'un Consell per a la Unitat de Mercat com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment de l'aplicació d'esta llei.

Així mateix, a fi de mantindre els nivells de qualitat dels productes i servicis, en la llei es reforcen els mecanismes de cooperació i col·laboració entre les diferents autoritats competents per a la supervisió dels operadors econòmics i s'establixen procediments d'alerta en la cooperació per al control de la provisió de béns i servicis, per a evitar perjudic sobre la salut o la seguretat de les persones o sobre el medi ambient i facilitar l'adopció de les mesures que calguen. En esta línia, la llei continua contribuint a millorar els nivells de qualitat i seguretat dels productes i servicis per damunt de les exigències normatives per mitjà de l'impuls de l'ús voluntari de normes de qualitat en benefici últim dels consumidors i usuaris.

D'altra banda, s'establixen canals de comunicació entre l'Administració i el sector privat per a permetre als agents econòmics i a les empreses transmetre a les administracions públiques situacions i obstacles concrets que fragmenten el mercat nacional a fi que puguen ser resolts de forma àgil.

Finalment, esta llei aprofita per a continuar impulsant un marc regulador eficient per a les activitats econòmiques que simplifique la legislació existent, elimine regulacions innecessàries, establisca procediments més àgils i minimitze les càrregues administratives. La major part de les barreres i obstacles a la unitat de mercat s'eliminen adoptant criteris de bona regulació econòmica. És important sotmetre la regulació a un procés de revisió constant basat en els principis de bona regulació i unitat de mercat nacional.

Així doncs, partint de l'article 38 de la Constitució Espanyola, que reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat en què els poders públics han de garantir i protegir el seu exercici i la defensa de la productivitat, d'acord amb les exigències de l'economia general, esta reforma constituïx un element central de l'objectiu de l'establiment d'un entorn econòmic i regulador que afavorisca l'emprenedoria, l'expansió empresarial, l'activitat econòmica i la inversió, en benefici dels destinataris de béns i servicis, operadors econòmics i dels consumidors i usuaris.

El Tribunal Constitucional ha considerat nombroses vegades que en estats com el nostre, d'estructura territorial complexa, l'exigència que els principis bàsics de l'orde econòmic siguen uns i els mateixos en tot l'àmbit nacional és una projecció concreta del més general principi d'unitat. Així, el Tribunal Constitucional ha considerat que el funcionament de l'activitat econòmica exigix l'existència d'uns principis bàsics de l'orde econòmic que han d'aplicar-se amb caràcter unitari i general a tot el territori nacional.

II

La llei consta de vint-i-huit articles agrupats en set capítols, deu disposicions addicionals, una disposició derogatòria, set disposicions finals i un annex.

El capítol I, «Disposicions generals», inclou les disposicions que regulen l'objecte i l'àmbit d'aplicació. En concret, es determina un àmbit d'aplicació ampli que inclou l'accés i exercici d'activitats econòmiques en condicions de mercat i, en conseqüència, tots els actes i disposicions de les diferents administracions públiques que afecten l'accés i l'exercici de les mencionades activitats econòmiques.

El capítol II, «Principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació», desenrotlla els principis generals necessaris per a garantir la unitat de mercat. En concret, el principi de no-discriminació, el principi de cooperació i confiança mútua, el principi de necessitat i proporcionalitat de les actuacions de les autoritats competents, el principi d'eficàcia d'estes en tot el territori nacional, el principi de simplificació de càrregues, el principi de transparència i la garantia de les llibertats dels operadors econòmics en aplicació d'estos principis.

El capítol III, «Garantia de la cooperació entre les administracions públiques», crea el Consell per a la Unitat de Mercat, assistit per una secretaria de caràcter tècnic, com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment i impuls de l'aplicació de la llei. Així mateix, este capítol inclou preceptes referents a la cooperació en el marc de les conferències sectorials i en l'elaboració de projectes normatius. D'altra banda, s'establix un mandat per a mantindre una avaluació constant de les normes de les diferents administracions.

El capítol IV, «Garanties al lliure establiment i circulació», partint del principi de lliure iniciativa econòmica, regula la instrumentació del principi de necessitat i proporcionalitat. Les autoritats podran triar entre una comunicació, una declaració responsable o una autorització, en funció de l'interés general a protegir, dels requisits que, si és el cas, s'exigisquen per a la salvaguarda d'este interés general i segons la naturalesa de l'activitat, i de si el mitjà d'intervenció es dirigeix a la mateixa activitat o a la infraestructura física. L'autorització és el mitjà d'intervenció que més limita l'accés a una activitat econòmica i el seu exercici. Per això, des de la perspectiva dels operadors econòmics, es consideren motius que habiliten per a exigir autorització administrativa, l'existència de raons de seguretat pública, salut pública, protecció del medi ambient en el lloc concret on es realitza l'activitat i l'orde públic, dins del

qual s'inclouen, entre altres, la prudència i la garantia de l'estabilitat financeres. Però encara que existisca algun d'eixos motius, sempre haurà de valorar-se que l'exigència de, o bé una declaració responsable o bé una comunicació, no siga prou per a garantir l'objectiu perseguit, d'acord amb el principi de proporcionalitat. Per exemple, en aplicació del principi de necessitat per salut pública, és possible que hagen de regular-se diverses activitats que s'oferixen en condicions de mercat en el marc de la planificació sanitària. A algunes d'estes activitats se'ls exigirà autorització i a altres una declaració responsable o una comunicació, en funció de si és necessària una verificació prèvia dels requisits exigits.

D'altra banda, l'autorització serà l'instrument adequat per a garantir la concurrència competitiva en els casos on hi ha una limitació del nombre d'operadors en el mercat per l'escassetat de recursos naturals, l'ús del domini públic, les limitacions tècniques d'eixa activitat o per la prestació de servicis públics sotmesos a tarifes regulades, incloent-hi aquells la prestació dels quals necessita la utilització del domini públic o perquè es tracte de servicis que puguen posar en risc la seua adequada prestació, com succeïx, per exemple, amb l'exercici de les activitats realitzades pel taxi i l'arrendament de vehicles amb conductor, amb les concessions demaniales o amb les oficines de farmàcia que es consideren incloses en les previsions de l'article 17.1 d'esta llei.

És important subratllar que l'article 17 s'ha d'entendre sense perjudi del principi d'eficàcia de les actuacions de les autoritats competents en tot el territori nacional. Així, una vegada que els operadors han obtingut una autorització o presentat una declaració responsable o comunicació per a accedir a una activitat o inclús si hi han accedit sense necessitat de fer cap tràmit previ, es podrà exercir en tot el territori nacional, sense que càpia, per exemple, exigir una nova autorització, declaració responsable o comunicació excepte per a determinades actuacions per a les quals es limita este principi d'eficàcia nacional.

Igualment es determinen les actuacions que limiten les llibertats d'establiment i de circulació, i les autoritats competents s'han d'assegurar que les seues actuacions no tinguen com a efecte la creació d'un obstacle o barrera a la unitat de mercat.

El capítol V, «Principi d'eficàcia en tot el territori nacional», desplega les disposicions relatives a este principi, que constituïx un dels elements centrals d'esta llei. D'acord amb este principi, basat en la confiança mútua, qualsevol operador legalment establert, o qualsevol bé legalment produït i posat en circulació, podrà exercir l'activitat econòmica o circular en tot el territori nacional sense que càpia en principi exigir-li noves autoritzacions o tràmits addicionals d'altres autoritats competents diferents. Es regulen amb detall diferents supòsits d'acreditacions, reconeixements, qualificacions, certificacions i qualificacions i actes d'habilitació i la previsió expressa en la normativa autonòmica o local de la validesa del règim aplicable als operadors establerts en altres llocs del territori. Això no obstant, este principi d'eficàcia no és aplicable a determinades actuacions relacionades amb les instal·lacions o infraestructures físiques, amb l'ocupació del domini públic o amb la prestació de servicis públics sotmesos a tarifes regulades que, per la seua mateixa naturalesa, resulten vinculats amb un àmbit territorial determinat, com novament succeïx amb les activitats realitzades pel taxi i l'arrendament de vehicles amb conductor, amb les concessions demaniales o amb les oficines de farmàcia, que es consideren incloses en les previsions del segon paràgraf de l'article 20.4 d'esta llei.

El capítol VI, «Supervisió dels operadors econòmics», determina les autoritats competents per a la supervisió i control de l'accés i exercici a l'activitat econòmica. La supervisió i control per part de les autoritats designades està protegida per la necessària comunicació i intercanvi d'informació entre autoritats regulada en este capítol. Així mateix es preveu la integració de la informació que es troba en els registres sectorials.

Finalment, el capítol VII, «Mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la llibertat d'establiment i de la llibertat de circulació», estableix i regula els mecanismes per a la defensa dels interessos dels operadors econòmics, i proporciona una solució àgil d'obstacles i barreres a la unitat de mercat detectades pels operadors econòmics.

Per això, a fi de garantir els drets dels ciutadans i procurar l'agilitat necessària en l'aplicació d'esta llei, s'han previst els oportuns procediments, pels quals pot optar l'interessat com a alternativa al tradicional sistema de recursos.

Estos procediments permetran que, en aquelles situacions en què l'interés general representat per la unitat de mercat es pugua veure vulnerat per l'actuació pública, l'interessat pugua utilitzar, si ho considera convenient, el sistema administratiu de recursos, però pugua també acudir a esta nova alternativa que es configura.

En esta via es pretén que, en l'àmbit d'aplicació d'esta llei, es resolguen els conflictes amb la promptitud necessària per a evitar que la protecció efectiva de la unitat de mercat i dels drets dels ciutadans i les empreses pugua resultar menyscabada, permetent al mateix temps l'accés a la via judicial per a totes les parts amb la mateixa amplitud que té hui.

Les disposicions addicionals regulen una sèrie d'aspectes complementaris necessaris per a l'aplicació i impuls del que disposa esta llei.

Així, es preveu que quan, per raons d'orde públic que, d'acord amb la interpretació de les institucions de la Unió Europea, inclou la lluita contra el frau i la garantia de l'estabilitat financera, que fonamentaria la necessitat d'intervenció en els sectors bancari, financer i d'assegurances, el mitjà d'intervenció correspon a l'Estat, l'eficàcia en el territori nacional queda garantida per la mateixa intervenció estatal. Així mateix, es recull una excepció del que disposa l'article 19.2 per a determinats productes regulats; es modifica la denominació de la Plataforma de Contractació de l'Estat, que passarà a denominar-se la Plataforma de Contractació del Sector Públic, i s'inclou a més l'obligatorietat de publicació de les convocatòries de licitacions públiques i els seus resultats; es realitza un mandat a les administracions públiques per a promoure l'ús voluntari de normes de qualitat; es preveu l'acció popular i el dret de petició; s'encarrega a l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Servicis l'avaluació periòdica de la implementació i els efectes de la llei; es preveu la presentació a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics d'un pla de treball i seguiment amb caràcter anual, es recull el pla de treball de les conferències sectorials, i s'establix el termini màxim de remissió de la informació per a la integració en els registres sectorials i de la posada en funcionament del sistema d'intercanvi electrònic d'informació.

La disposició derogatòria i les disposicions finals primera i segona formulen les derogacions i modificacions de les normes amb rang de llei que resulten afectades per l'entrada en vigor d'esta norma. En particular, es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per a regular els nous procediments per a solucionar possibles vulneracions a la unitat de mercat. Per la seua banda, les altres disposicions finals inclouen una modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats servicis, les previsions relacionades amb el títol competencial, l'adaptació de les disposicions amb rang legal i reglamentari, l'habilitació normativa i l'entrada en vigor de la llei.

Finalment, l'annex conté determinades definicions als efectes d'esta llei.

Esta llei es dicta a l'empara de l'article 149 1a, 6a, 13a i 18a de la Constitució Espanyola, que establix que l'Estat té competència exclusiva sobre les matèries següents: regulació de condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, així com sobre la legislació mercantil i processal, les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, les bases del règim jurídic de les administracions públiques i la legislació bàsica sobre contractes administratius.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei té per objecte establir les disposicions necessàries per a fer efectiu el principi d'unitat de mercat en el territori nacional. En particular, té per objecte garantir la integritat de l'orde econòmic i facilitar l'aprofitament d'economies d'escala i abast del mercat per mitjà del lliure accés, exercici i expansió de les activitats econòmiques en tot el

territori nacional garantint la seua adequada supervisió, de conformitat amb els principis continguts en l'article 139 de la Constitució.

2. La unitat de mercat es fonamenta en la lliure circulació i establiment dels operadors econòmics, en la lliure circulació de béns i servicis per tot el territori espanyol, sense que cap autoritat puga obstaculitzar-la directament o indirectament, i en la igualtat de les condicions bàsiques d'exercici de l'activitat econòmica.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Esta llei serà aplicable a l'accés a activitats econòmiques en condicions de mercat i el seu exercici per part d'operadors legalment establits en qualsevol lloc del territori nacional.

CAPÍTOL II

Principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació

Article 3. *Principi de no-discriminació.*

1. Tots els operadors econòmics tindran els mateixos drets en tot el territori nacional i respecte a totes les autoritats competents, sense cap discriminació per raó del lloc de residència o establiment.

2. Cap disposició de caràcter general, actuació administrativa o norma de qualitat que es referisca a l'accés o a l'exercici d'activitats econòmiques podrà contindre condicions ni requisits que tinguen com a efecte directe o indirecte la discriminació per raó d'establiment o residència de l'operador econòmic.

Article 4. *Principi de cooperació i confiança mútua.*

A fi de garantir l'aplicació uniforme dels principis que recull este capítol i la supervisió adequada dels operadors econòmics, les autoritats competents cooperaran en el marc dels instruments establits en el capítol III d'esta llei.

Les autoritats competents, en les seues relacions, actuaran d'acord amb el principi de confiança mútua, respectant l'exercici legítim per altres autoritats de les seues competències, reconeixent les seues actuacions i ponderant en l'exercici de competències pròpies la totalitat d'interessos públics implicats i el respecte a la lliure circulació i establiment dels operadors econòmics i a la lliure circulació de béns i servicis per tot el territori nacional.

Article 5. *Principi de necessitat i proporcionalitat de les actuacions de les autoritats competents.*

1. Les autoritats competents que en l'exercici de les seues competències respectives establisquen límits a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici de conformitat amb el que preveu l'article 17 d'esta llei o exigisquen el compliment de requisits per al desenrotllament d'una activitat, motivaran la seua necessitat en la salvaguarda d'alguna raó imperiosa d'interés general d'entre les compreses en l'article 3.11 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

2. Qualsevol límit o requisit establert conforme a l'apartat anterior haurà de ser proporcionat a la raó imperiosa d'interés general invocada, i haurà de ser tal que no existisca un altre mitjà menys restrictiu o distorsionador per a l'activitat econòmica.

Article 6. *Principi d'eficàcia de les actuacions de les autoritats competents en tot el territori nacional.*

Els actes, disposicions i mitjans d'intervenció de les autoritats competents relacionats amb el lliure accés i exercici de l'activitat econòmica tindran eficàcia en tot el territori nacional, d'acord amb el que estableix el capítol V d'esta llei.

Article 7. Principi de simplificació de càrregues.

La intervenció de les distintes autoritats competents garantirà que no genera un excés de regulació o duplicitats i que la concurrència de diverses autoritats en un procediment no implica més càrregues administratives per a l'operador que les que es generarien amb la intervenció d'una única autoritat.

Article 8. Principi de transparència.

Totes les autoritats competents actuaran amb transparència per a la correcta aplicació d'esta llei i la detecció primerenca d'obstacles a la unitat de mercat. Així mateix, cada autoritat competent s'assegurarà que les disposicions i actes que recull l'article 9.2 d'esta llei són fàcilment accessibles i complixen el que disposa la Llei 19/2013 de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern.

Article 9. Garantia de les llibertats dels operadors econòmics.

1. Totes les autoritats competents vetllaran, en les actuacions administratives, disposicions i mitjans d'intervenció adoptats en el seu àmbit d'actuació, per l'observança dels principis de no-discriminació, cooperació i confiança mútua, necessitat i proporcionalitat de les seues actuacions, eficàcia en tot el territori nacional d'estes, simplificació de càrregues i transparència.

2. En particular, garantiran que les següents disposicions i actes complixen els principis esmentats en l'apartat anterior:

a) Les disposicions de caràcter general que regulen una determinada activitat econòmica o incidisquen en esta.

b) Les autoritzacions, llicències i concessions administratives, així com els requisits per a atorgar-les, els exigibles per a l'exercici de les activitats econòmiques, per a la producció o distribució de béns o per a la prestació de servicis i aquelles matèries que versen sobre l'exercici de la potestat sancionadora o autoritzadora en matèria econòmica.

c) La documentació relativa als contractes públics, incloent-hi els plecs i les clàusules dels contractes públics.

d) Els actes dictats en aplicació de les disposicions, requisits i condicions mencionats en les lletres anteriors, així com els procediments associats a estos.

e) Els estàndards de qualitat emanats de normes o consells reguladors, així com els actes que acrediten el compliment d'estos estàndards de qualitat.

f) Qualsevol altres actes, resolucions i procediments administratius que afecten els operadors econòmics.

CAPÍTOL III

Garantia de la cooperació entre les administracions públiques

Article 10. Consell per a la Unitat de Mercat.

1. Es crea el Consell per a la Unitat de Mercat com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment de l'aplicació del contingut d'esta llei.

2. El Consell per a la Unitat de Mercat estarà presidit pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, i comptarà amb la presència del secretari d'Estat d'Administracions Públiques, el secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, el subsecretari de Presidència, els consellers de les comunitats autònomes competents per raó de la matèria i representants de l'Administració local.

3. El Consell per a la Unitat de Mercat comptarà amb una secretaria, que dependrà de la Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa.

4. El Consell per a la Unitat de Mercat es reunirà almenys semestralment i tindrà les funcions següents:

- a) Seguiment de l'adaptació de la normativa del conjunt de les autoritats competents als principis d'esta llei.
- b) Impuls dels canvis normatius necessaris per a l'eliminació d'obstacles a la unitat de mercat en els marcs jurídics corresponents.
- c) Seguiment dels mecanismes de cooperació establits en esta llei, en particular, del sistema d'intercanvi d'informació i l'efectiva integració de registres sectorials.
- d) Coordinació de l'activitat realitzada per les conferències sectorials en matèria d'unitat de mercat.
- e) Seguiment dels mecanismes de protecció dels operadors econòmics previstos en el capítol VII d'esta llei, així com dels seus resultats.
- f) Aprovació de l'informe a què es referix la lletra f) de l'article 11 d'esta llei.
- g) Impuls de les tasques de cooperació en l'elaboració de projectes normatius establides en l'article 14 d'esta llei.
- h) Impuls i revisió dels resultats de l'avaluació periòdica de la normativa a què es referix l'article 15 d'esta llei.

Article 11. *Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.*

La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat és l'òrgan tècnic de coordinació i cooperació contínua amb les autoritats competents per a l'aplicació d'esta llei i tindrà les funcions següents:

- a) Supervisió contínua de l'aplicació d'esta llei i de l'adaptació de la normativa del conjunt de les autoritats competents.
- b) Anàlisi i avaluació de la situació de la unitat de mercat en el territori nacional.
- c) Elaboració d'un catàleg de bones i males pràctiques que tenen efectes sobre la unitat de mercat, que serà aprovat pel Consell per a la Unitat de Mercat.
- d) Elaboració i difusió d'indicadors de qualitat normativa respecte a la unitat de mercat i el seu impacte econòmic.
- e) Gestió dels mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la unitat de mercat en el marc del que preveu el capítol VII d'esta llei.
- f) Elaboració d'un informe de caràcter semestral sobre les lletres anteriors amb conclusions i, si és el cas, recomanacions per a la revisió o reforma de marcs jurídics.
- g) Articulació d'accions de cooperació i activitats conjuntes entre autoritats competents.

Article 12. *Cooperació en el marc de les conferències sectorials.*

1. A través de les conferències sectorials, les diferents autoritats competents analitzaran i proposaran les modificacions normatives necessàries per a complir amb els principis recollits en esta llei i establir marcs reguladors adaptats als seus principis i disposicions. El treball d'estes conferències sectorials podrà comptar amb la contribució dels operadors econòmics que, a través d'una consulta a les seues entitats representatives, participaran, si és el cas, en la detecció de les distorsions que es produïxen en la unitat de mercat i dels àmbits que requerixen una anàlisi de la normativa vigent, en línia amb el que estableix esta llei.

2. En particular, les conferències sectorials analitzaran les condicions i requisits requerits per a l'accés i exercici de l'activitat econòmica, així com els relatius a la distribució i comercialització de productes, i impulsaran els canvis normatius i reformes que podran consistir, entre altres, en:

- a) Propostes de modificació, derogació o refosa de la normativa existent, a fi d'eliminar els obstacles identificats o fer compatibles amb esta llei aquelles normes que incidisquen en la llibertat d'establiment i de lliure circulació de béns i servicis.

b) Adopció d'acords que establisquen estàndards de regulació sectorial, en matèries que són competència autonòmica i local d'acord amb els principis continguts en esta llei.

c) Adopció d'altres mesures, com ara plans d'actuació que versen sobre les matèries analitzades a fi d'eliminar els obstacles identificats d'acord amb els principis d'esta llei.

3. Sense perjudi de la resta de funcions que té establides en esta llei, el Consell d'Unitat de Mercat, a través de la seua secretaria, col·laborarà amb les secretaries de les conferències sectorials en aplicació del que estableix este article.

Article 13. *Informació a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.*

Els ministeris d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat informaran la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics sobre el desplegament i aplicació d'esta llei i sobre els treballs realitzats en el si del Consell per a la Unitat de Mercat i de les conferències sectorials.

Article 14. *Cooperació en l'elaboració de projectes normatius.*

1. Les autoritats competents intercanviaran informació relativa als projectes normatius que puguen tindre incidència en la unitat de mercat, valorant especialment la coherència dels mencionats projectes normatius amb esta llei.

2. En els procediments d'elaboració de normes que afecten de manera rellevant la unitat de mercat, l'autoritat competent proponent de la norma posarà a disposició de la resta d'autoritats a través del sistema d'intercanvi electrònic d'informació previst en l'article 23 d'esta llei, amb l'antelació suficient, el text del projecte de norma, acompanyat dels informes o documents que permeten la seua adequada valoració, incloent-hi si és el cas la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

3. Les lleis o disposicions de caràcter general que regulen les funcions o l'actuació de diverses autoritats competents en relació amb les previsions contingudes en esta llei garantirán el principi de simplificació de càrregues.

4. Si el projecte de norma estableix o modifica mitjans d'intervenció, s'analitzarà l'existència d'altres mesures que afecten la mateixa activitat ja establides per altres autoritats competents. Així mateix, s'assegurarà que els mitjans d'intervenció no recauen sobre els mateixos aspectes en cas de concurrència de diverses administracions i preveurà un sistema pel qual el procediment no genere costos addicionals per a l'operador en comparació amb la intervenció d'una única administració.

5. Si el projecte de norma estableix o modifica requisits d'accés o exercici a una activitat econòmica, s'analitzarà la consistència d'estos amb la resta de la normativa de les altres autoritats competents.

6. En els procediments d'audiència pública de les lleis i disposicions normatives de caràcter general, els operadors econòmics o les seues associacions representatives podran pronunciar-se sobre l'impacte de la normativa en la unitat de mercat.

Article 15. *Avaluació periòdica de la normativa.*

1. Totes les autoritats competents avaluarán periòdicament la seua normativa a fi de valorar-ne l'impacte en la unitat de mercat.

2. Sense perjudi de l'avaluació establida en l'apartat anterior, les conferències sectorials impulsaran l'avaluació periòdica en les matèries de la seua competència, així com els canvis normatius que puguen ser procedents, en el marc del que estableix l'article 12 d'esta llei.

A este efecte, les conferències sectorials concretaran, amb periodicitat anual, el programa d'avaluació que es considera prioritari per al període.

3. Així mateix, el Consell per a la Unitat de Mercat podrà impulsar l'avaluació del marc jurídic vigent en un sector econòmic determinat quan s'hagen detectat obstacles a la unitat de mercat, d'acord amb el que estableix l'article 10 d'esta llei.

CAPÍTOL IV

Garanties al lliure establiment i circulació

Article 16. *Lliure iniciativa econòmica.*

L'accés a les activitats econòmiques i el seu exercici serà lliure en tot el territori nacional i només podrà limitar-se d'acord amb el que estableix esta llei i el que disposen la normativa de la Unió Europea o els tractats i convenis internacionals.

Article 17. *Instrumentació del principi de necessitat i proporcionalitat.*

1. Es podrà establir l'exigència d'una autorització sempre que concórreguen els principis de necessitat i proporcionalitat, que hauran de motivar-se suficientment en la llei que estableix este règim. Quan el règim d'autorització siga exigit per norma comunitària o tractat internacional, les autoritzacions podran estar previstes en una norma de rang inferior a la llei. Es considerarà que concorren els principis de necessitat i proporcionalitat per a l'exigència d'una autorització:

a) Respecte als operadors econòmics, quan estiga justificat per raons d'orde públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient en el lloc concret on es realitza l'activitat, i estes raons no puguen salvaguardar-se per mitjà de la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

b) Respecte a les instal·lacions o infraestructures físiques necessàries per a l'exercici d'activitats econòmiques, quan siguen susceptibles de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut pública i el patrimoni historicoartístic, i estes raons no puguen salvaguardar-se per mitjà de la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

c) Quan per l'escassetat de recursos naturals, la utilització de domini públic, l'existència d'inequívocs impediments tècnics o en funció de l'existència de servicis públics sotmesos a tarifes regulades, el nombre d'operadors econòmics del mercat siga limitat.

d) Quan així ho disposen la normativa de la Unió Europea o tractats i convenis internacionals, incloent-hi l'aplicació, si és el cas, del principi de precaució.

Les inscripcions en registres amb caràcter habilitant tindran a tots els efectes el caràcter d'autorització.

2. Es considerarà que concorren els principis de necessitat i proporcionalitat per a exigir la presentació d'una declaració responsable per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, o per a les instal·lacions o infraestructures físiques per a l'exercici d'activitats econòmiques, quan en la normativa s'exigisca el compliment de requisits justificats per alguna raó imperiosa d'interés general i siguen proporcionats.

3. Les autoritats competents podran exigir la presentació d'una comunicació quan, per alguna raó imperiosa d'interés general, estes autoritats necessiten conèixer el nombre d'operadors econòmics, les instal·lacions o les infraestructures físiques en el mercat.

4. Les autoritats competents vetllaran per minimitzar les càrregues administratives suportades pels operadors econòmics, de manera que una vegada aplicat el principi de necessitat i proporcionalitat d'acord amb els apartats anteriors, triaran un únic mitjà d'intervenció, bé siga la presentació d'una comunicació, d'una declaració responsable o la sol·licitud d'una autorització.

5. El que estableix este article s'entendrà sense perjudi del que preveu el capítol V d'esta llei.

Article 18. *Actuacions que limiten la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació.*

1. Cada autoritat competent s'assegurarà que qualsevol mesura, límit o requisit que adopte o mantinga en vigor no tinga com a efecte la creació o el manteniment d'un obstacle o barrera a la unitat de mercat.

2. Seran considerades actuacions que limiten el lliure establiment i la lliure circulació per no complir els principis recollits en el capítol II d'esta llei els actes, disposicions i mitjans d'intervenció de les autoritats competents que continguen o apliquen:

a) Requisits discriminatoris per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, per a l'obtenció d'avantatges econòmics o per a l'adjudicació de contractes públics, basats directament o indirectament en el lloc de residència o establiment de l'operador. Entre estos requisits s'inclouen, en particular:

1r. Que l'establiment o el domicili social es trobe en el territori de l'autoritat competent, o que dispose d'un establiment físic dins del seu territori.

2n. Que l'operador haja residit o operat durant un determinat període de temps en eixe territori.

3r. Que l'operador haja estat inscrit en registres d'eixe territori.

4t. Que el seu personal, els que en tenen la propietat o els membres dels òrgans d'administració, control o govern residisquen en el mencionat territori o reunisquen condicions que directament o indirectament discriminen les persones procedents d'altres llocs del territori.

5t. Que l'operador haja de realitzar un curs de formació dins del territori de l'autoritat competent.

b) Requisits d'obtenció d'una autorització, homologació, acreditació, qualificació, certificació, qualificació o reconeixement, de presentació d'una declaració responsable o comunicació o d'inscripció en algun registre per a l'exercici de l'activitat en el territori d'una autoritat competent diferent de l'autoritat d'origen.

c) Requisits de qualificació professional addicionals als requerits en el lloc d'origen o on l'operador haja accedit a l'activitat professional o professió, com ara:

1r. Necessitats d'homologació, convalidació, acreditació, qualificació, certificació, qualificació o reconeixement de títols o certificats que acrediten determinades qualificacions professionals emesos per autoritats o entitats d'altres comunitats autònomes.

2n. Qualsevol altre requisit que obstaculitze el lliure exercici dels servicis professionals en tot el territori nacional.

d) Requisits d'assegurances de responsabilitat civil o garanties equivalents o comparables en l'essencial quant a la seua finalitat i a la cobertura que oferisca en termes de risc assegurat, suma assegurada o límit de la garantia, addicionals als establits en la normativa del lloc d'origen, o que l'obligació que la constitució o el depòsit de garanties financeres o la subscripció d'una assegurança hagen de realitzar-se amb un prestador o organisme del territori de l'autoritat competent.

e) Especificacions tècniques per a la circulació legal d'un producte o per a la seua utilització per a la prestació d'un servici diferents de les establides en el lloc de fabricació.

f) Per a l'obtenció d'avantatges econòmics, exigència de requisits d'obtenció d'una autorització, homologació, acreditació, qualificació, certificació, qualificació o reconeixement, de presentació d'una declaració responsable o comunicació o d'inscripció en algun registre per a acreditar l'equivalència de les condicions que reuneix l'operador establert en un altre lloc del territori amb els requisits exigits per a la concessió d'eixos avantatges econòmics.

g) Requisits de naturalesa econòmica o intervenció directa o indirecta de competidors en la concessió d'autoritzacions, en els termes establits en les lletres e) i f) de l'article 10 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

h) Requisits que continguen l'obligació d'haver realitzat inversions en el territori de l'autoritat competent.

i) Qualsevol altre requisit que no tinga relació directa amb l'objecte de l'activitat econòmica o amb el seu exercici.

CAPÍTOL V

Principi d'eficàcia en tot el territori nacional

Article 19. *Lliure iniciativa econòmica en tot el territori nacional.*

1. Des del moment que un operador econòmic estiga legalment establert en un lloc del territori espanyol podrà exercir la seua activitat econòmica en tot el territori, per mitjà d'establiment físic o sense, sempre que complisca els requisits d'accés a l'activitat del lloc d'origen, inclús quan l'activitat econòmica no estiga sotmesa a requisits en eixe lloc.

2. Qualsevol producte legalment produït a l'empara de la normativa d'un lloc del territori espanyol podrà circular i oferir-se lliurement en la resta del territori des del moment de la seua posada en el mercat.

3. Quan d'acord amb la normativa del lloc de destinació s'exigisquen requisits, qualificacions, controls previs o garanties als operadors econòmics o als béns, diferents dels exigits o obtinguts a l'empara de la normativa del lloc d'origen, l'autoritat de destinació assumirà la plena validesa d'estos últims, encara que diferisquen en el seu abast o quantia. Així mateix, el lliure exercici operarà inclús quan en la normativa del lloc d'origen no s'exigisca cap requisit, control, qualificació o garantia.

Article 20. *Eficàcia en tot el territori nacional de les actuacions administratives.*

1. Tindran plena eficàcia en tot el territori nacional, sense necessitat que l'operador econòmic haja de fer cap tràmit addicional o complir nous requisits, tots els mitjans d'intervenció de les autoritats competents que permeten l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, o acrediten el compliment de certes qualitats, qualificacions o circumstàncies. En particular, tindran plena eficàcia en tot el territori nacional sense que puga exigir-se a l'operador econòmic el compliment de nous requisits o altres tràmits addicionals:

a) Les autoritzacions, llicències, habilitacions i qualificacions professionals obtingudes d'una autoritat competent per a l'accés o l'exercici d'una activitat, per a la producció o la posada en el mercat d'un bé, producte o servici.

b) Les declaracions responsables i comunicacions presentades davant d'una autoritat competent per a l'accés o l'exercici d'una activitat econòmica.

c) Les inscripcions en registres que siguen necessàries per a l'accés o exercici d'una activitat econòmica.

d) Qualsevol altres requisits establits normativament que permeten accedir a una activitat econòmica o exercir-la.

2. Els organismes d'avaluació, acreditació, certificació i altres de similars legalment establits en qualsevol lloc del territori nacional tindran plena capacitat per a realitzar les seues funcions en tot el territori nacional.

Els reconeixements o acreditacions, qualificacions o certificacions d'una autoritat competent o d'un organisme dependent, reconegut o habilitat per esta, seran plenament vàlids a tots els efectes en tot el territori nacional, sense que puga exigir-se la realització de cap tràmit addicional o el compliment de nous requisits.

3. El que disposa l'apartat anterior s'aplicarà, en particular, als supòsits següents:

a) Certificacions de qualitat a l'efecte d'acreditar el compliment de les normes de garantia de qualitat en els procediments de contractació de les autoritats competents, per al subministrament de béns i servicis en determinades circumstàncies o a determinats subjectes i per a l'obtenció d'avantatges econòmics, bé siguen subvencions o beneficis fiscals.

b) Certificacions o reconeixements oficials, a l'efecte dels drets o avantatges econòmics que obtenen les persones físiques o jurídiques que contracten amb un operador oficialment reconegut.

c) Certificacions, reconeixements i acreditacions, a l'efecte de comprovar la concurrència d'un nivell determinat de qualitat o de professionalitat exigida per a l'accés o exercici d'una activitat econòmica determinada.

4. El principi d'eficàcia en tot el territori nacional no s'aplicarà en cas d'autoritzacions, declaracions responsables i comunicacions vinculades a una concreta instal·lació o infraestructura física. No obstant això, quan l'operador estiga legalment establert en un altre lloc del territori, les autoritzacions o declaracions responsables no podran incloure requisits que no estiguen lligats específicament a la instal·lació o infraestructura.

El principi d'eficàcia en tot el territori nacional tampoc s'aplicarà als actes administratius relacionats amb l'ocupació d'un determinat domini públic o quan el nombre d'operadors econòmics en un lloc del territori siga limitat en funció de l'existència de servicis públics sotmesos a tarifes regulades.

CAPÍTOL VI

Supervisió dels operadors econòmics

Article 21. Autoritat competent en la supervisió dels operadors.

1. Les autoritats competents supervisaran l'exercici de les activitats econòmiques garantint la llibertat d'establiment i la lliure circulació i el compliment dels principis recollits en esta llei.

2. Quan la competència de supervisió i control no siga estatal:

a) Les autoritats d'origen seran les competents per a la supervisió i control dels operadors respecte al compliment dels requisits d'accés a l'activitat econòmica.

b) Les autoritats de destinació seran les competents per a la supervisió i control de l'exercici de l'activitat econòmica.

c) Les autoritats del lloc de fabricació seran les competents per al control del compliment de la normativa relacionada amb la producció i els requisits del producte per al seu ús i consum.

3. En el cas que, com a conseqüència del control realitzat per l'autoritat de destinació, es detecte l'incompliment de requisits d'accés a l'activitat d'operadors o de normes de producció o requisits del producte, es comunicarà a l'autoritat d'origen perquè adopte les mesures oportunes, incloent-hi les sancionadores que corresponguen.

Article 22. Integració de la informació que consta en els registres sectorials.

1. La finestra única a què es referix l'article 18 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, integrarà en una base de dades comuna la informació que conste en els diferents registres referida als operadors econòmics, establiments i instal·lacions, que siga necessària per a l'exercici de les competències atribuïdes en matèria de supervisió i control a les autoritats competents, en particular sobre aquelles activitats sotmeses a un règim d'autorització, declaració responsable o comunicació, tot això sense perjudici del que estableixen les normes de protecció de dades de caràcter personal.

2. Als efectes de l'apartat anterior, els ens, entitats i organismes públics de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració autonòmica i local remetran les dades que consten en els mencionats registres al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, responsable de la gestió de la finestra única a què es referix el mateix apartat.

3. La remissió es farà per mitjans electrònics. Per a això, les autoritats competents adoptaran les mesures necessàries i incorporaran en el seu respectiu àmbit de competència les tecnologies que calguen per a garantir la interoperabilitat dels diferents sistemes, d'acord amb l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.

4. A partir del moment de la integració de la informació corresponent en la finestreta única, les autoritats competents, amb la periodicitat que es determine reglamentàriament, remetraran electrònicament al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la informació referent a les noves autoritzacions atorgades o a les declaracions responsables i comunicacions presentades pels operadors.

5. La integració en la base de dades de la finestreta única de les dades d'un determinat operador, establiment o instal·lació no constitueix, en cap cas, requisit necessari per a poder iniciar o exercir l'activitat. Esta integració de dades es farà de conformitat amb el principi d'eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics establert en l'article 7 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, i amb ple respecte a les especialitats que, en matèria de confidencialitat, puga establir la normativa sectorial, així com la normativa sobre protecció de dades.

6. El desenrotllament i funcionament de la base de dades de la finestreta única s'entendrà sense perjudici de les competències de les autoritats competents per a establir registres d'operadors, establiments i instal·lacions en els seus respectius territoris.

Article 23. *Sistema d'intercanvi electrònic d'informació.*

1. Per a intercanviar informació d'acord amb el que preveu este capítol, les autoritats competents disposaran d'un sistema d'intercanvi electrònic de dades, incloent-hi les dades de caràcter personal, i sense perjudici del que estableixen les normes de protecció d'este tipus de dades.

Amb este fi, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, establirà un sistema d'intercanvi electrònic de dades que podran utilitzar les autoritats competents en la matèria. Este sistema d'intercanvi es canalitzarà a través de plataformes d'infraestructures i servicis comuns mantingudes per la mencionada Secretaria d'Estat.

2. En el cas que no s'acorde un format comú de comunicació entre autoritats competents, el Ministeri d'Hisenda i d'Administracions Públiques el determinarà de conformitat amb el principi d'eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics establert en l'article 7 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

Article 24. *Intercanvi d'informació en l'exercici de funcions de supervisió.*

1. L'autoritat d'origen, en l'exercici de les seues funcions de supervisió respecte del compliment dels requisits d'accés a l'activitat econòmica, podrà sol·licitar de l'autoritat de destinació la realització de comprovacions, inspeccions i investigacions respecte dels operadors o béns que es troben o s'hagen trobat en el seu territori.

L'autoritat de destinació farà les comprovacions, inspeccions i investigacions que altres autoritats competents li hagen sol·licitat en el termini que les autoritats acorden i, a falta d'acord exprés, en el termini màxim de quinze dies, i contestarà motivadament i informarà estes autoritats sobre els resultats.

2. L'autoritat de destinació, en l'exercici de les seues funcions de supervisió respecte del compliment dels requisits d'exercici de l'activitat, podrà:

a) Requerir a l'autoritat d'origen tota la informació que siga necessària per a confirmar que l'operador es troba legalment establert.

b) Sol·licitar a l'autoritat d'origen la realització de comprovacions, inspeccions i investigacions respecte dels operadors que operen o hagen operat en el seu territori.

L'autoritat d'origen realitzarà totes les actuacions necessàries en resposta a les sol·licituds de l'autoritat de destinació en el termini que les autoritats acorden i, a falta d'acord exprés, en el termini màxim de quinze dies, contestarà motivadament i informarà estes autoritats sobre els resultats.

Article 25. *Intercanvi d'informació per raons imperioses d'interés general.*

1. A l'efecte d'evitar perjudis greus per a la salut o la seguretat de les persones o per al medi ambient, en el seu territori o en el d'altres autoritats competents, les autoritats competents cooperaran entre si per mitjà de l'intercanvi d'informació i, si és el cas, sol·licituds d'actuació, en els terminis més breus possibles a fi d'adoptar les mesures que siguen necessàries.

2. Les autoritats competents, incloent-hi els col·legis professionals, comunicaran a l'autoritat competent que així ho haja sol·licitat motivadament i en el marc de la legislació vigent, les mesures disciplinàries i sancions administratives fermes que hagen adoptat respecte als operadors econòmics i que tinguen relació amb els béns produïts i servicis prestats o la seua activitat econòmica. L'autoritat competent comunicarà a l'operador econòmic que esta informació ha sigut subministrada a una altra autoritat competent.

CAPÍTOL VII

Mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la llibertat d'establiment i de la llibertat de circulació

Article 26. *Procediment en defensa dels drets i interessos dels operadors econòmics per les autoritats competents.*

1. L'operador econòmic que considere que s'han vulnerat els seus drets o interessos legítims per alguna disposició de caràcter general, acte, actuació, inactivitat o via de fet que pugua ser incompatible amb la llibertat d'establiment o de circulació, en els termes que preveu esta llei, podrà dirigir la seua reclamació a la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat en el termini d'un mes, a través de la finestreta que s'establisca a este efecte. En el cas d'actuacions constitutives de via de fet, el termini serà de vint dies comptats des d'aquell en què es van iniciar.

En concret, podrà dirigir-se la reclamació regulada per este article contra tota actuació que, esgotant o no la via administrativa, siga susceptible de recurs administratiu ordinari. També podrà dirigir-se contra les disposicions de caràcter general i la resta d'actuacions que, de conformitat amb el que disposa el capítol I del títol III de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, pot ser objecte de recurs contencios administratiu.

2. Les organitzacions representatives dels operadors econòmics, incloent-hi les cambres oficials de comerç i les associacions professionals, podran acudir al procediment previst en l'apartat anterior en defensa dels interessos col·lectius que representen.

3. El procediment previst en este article té caràcter alternatiu. En cas de no acollir-s'hi, l'operador econòmic podrà interposar els recursos administratius o jurisdiccionals que siguen procedents contra la disposició, acte o actuació de què es tracte.

4. Per a la resolució d'esta reclamació, les autoritats competents actuaran i cooperaran a través de la xarxa de punts de contacte per a la unitat de mercat i solució de diferències; seran punts de contacte:

- a) La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.
- b) La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.
- c) Cada departament ministerial.
- d) L'autoritat que designe cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia.

5. La Secretaria revisarà la reclamació per a comprovar que es tracta d'una actuació que pugua ser incompatible amb la llibertat d'establiment o circulació, i la podrà inadmetre quan no concorreguen tals requisits. Una vegada admesa, la remetrà al punt de contacte corresponent a l'autoritat competent afectada. A este efecte es considerarà autoritat competent:

- a) Quan es tracte de disposicions de caràcter general i actuacions que posen fi a la via administrativa, l'autoritat que les haja adoptades.

b) Quan es tracte d'actuacions que no posen fi a la via administrativa, aquella que, en cas de no aplicar-se el procediment previst en este article, hauria conegut del recurs contra l'actuació objecte de reclamació. En estos casos, l'autoritat sol·licitarà de l'òrgan administratiu autor de l'acte la remissió de l'expedient administratiu, així com d'un informe sobre la reclamació en un termini de cinc dies.

Així mateix, la reclamació serà distribuïda entre tots els punts de contacte, que podran remetre a l'autoritat competent afectada, informant-ne la Secretaria del Consell, les aportacions que consideren oportunes en el termini de cinc dies. La Secretaria haurà d'elaborar informe de valoració sobre la reclamació rebuda en un termini de deu dies, que haurà de ser tingut en compte per l'autoritat competent a l'hora de decidir. Els informes emesos s'incorporaran a l'expedient administratiu.

6. Transcorreguts quinze dies des de la presentació de la reclamació, el punt de contacte corresponent a l'autoritat competent afectada comunicarà la resolució adoptada per esta a la Secretaria del Consell i a la xarxa de punts de contacte, indicant les mesures que s'hagen adoptat per a donar solució a la reclamació.

En cas que no s'adopte una resolució en el termini esmentat, s'entendrà que es desestima per silenci administratiu negatiu i que, per tant, l'autoritat competent manté el seu criteri respecte a l'actuació objecte de la reclamació.

7. La Secretaria del Consell notificarà a l'operador la resolució adoptada, així com els altres informes emesos, dins del dia hàbil següent a la recepció de la resolució. Quan es tracte d'actuacions administratives que no esgoten la via administrativa, la resolució de l'autoritat competent degudament notificada posarà fi a esta via.

8. Si l'operador econòmic o les organitzacions representatives dels operadors econòmics, incloent-hi les cambres oficials de comerç i les associacions professionals, a la vista de la decisió de l'autoritat competent, no consideren satisfets els seus drets o interessos legítims, podran dirigir la seua sol·licitud a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, d'acord amb el que estableix l'article següent en un termini de cinc dies.

9. Quan hi haja motius d'impugnació diferents de la vulneració de la llibertat d'establiment o de circulació, els operadors que hagen presentat la reclamació regulada en este article hauran de fer-los valer, de manera separada, a través dels recursos administratius o jurisdiccionals que siguen procedents contra la disposició o actuació de què es tracte. No obstant això, el termini per interposar-los s'iniciarà quan es produïska la inadmissió o eventual desestimació de la reclamació per l'autoritat competent.

Article 27. *Legitimació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.*

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència està legitimada per a la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra qualsevol disposició de caràcter general, acte, actuació, inactivitat o via de fet que es considere contrària, en els termes que preveu esta llei, a la llibertat d'establiment o de circulació procedent de qualsevol autoritat competent, d'acord amb el procediment previst en el capítol IV del títol V de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència podrà actuar d'ofici o a petició dels operadors econòmics, que podran dirigir-se a esta abans d'iniciar un procediment contenciós administratiu.

3. Presentada una petició, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, tenint en compte l'informe que si és el cas haja emés la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat sobre la reclamació, valorarà en el termini de cinc dies si és procedent la interposició de recurs contenciós administratiu, i informarà l'operador de la seua decisió.

4. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència informarà el Ministeri d'Economia i Competitivitat i la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat dels recursos interposats i de les peticions i denúncies rebudes.

5. El termini per a interposar un recurs contenciós administratiu ordinari per part dels operadors que hagen presentat la seua sol·licitud a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència quedarà suspès fins que esta els comuniqui la seua decisió.

6. En el cas de l'acció popular i el dret de petició previstos en la disposició addicional quinta d'esta llei, la legitimació per a la interposició del recurs contenciós administratiu correspondrà en exclusiva a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, sense perjudici del dret de personació regulat en l'article 127 ter de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 28. Mecanismes addicionals d'eliminació d'obstacles o barreres detectats pels operadors econòmics, els consumidors i els usuaris.

1. Fora dels supòsits previstos per l'article 26 d'esta llei, els operadors econòmics, els consumidors i usuaris, així com les organitzacions que els representen, podran informar la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat, en qualsevol moment i a través de la finestreta a què es referix l'esmentat article 26, sobre qualssevol obstacles o barreres relacionats amb l'aplicació d'esta llei.

2. La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat demanarà informes dels punts de contacte d'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 26, en què es podran incloure propostes d'actuació. Així mateix, elaborarà el corresponent informe de valoració.

3. En el termini màxim de 15 dies, la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat informarà l'operador econòmic, el consumidor o usuari o l'organització que els representen sobre la solució aconseguida.

4. La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat informarà puntualment les conferències sectorials i el Consell per a la Unitat de Mercat sobre els obstacles i barreres detectats pels operadors, consumidors o usuaris o organitzacions que els representen, així com sobre les solucions aconseguides i resultats obtinguts, a l'efecte d'impulsar els sistemes de cooperació previstos en els articles 10.4 i 12.2 d'esta llei.

5. Addicionalment, els operadors econòmics que hagen recorregut davant de la jurisdicció contenciosa administrativa sense haver fet ús del procediment previst per l'article 26 d'esta llei podran sol·licitar informe a la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.

Disposició addicional primera. Actuacions estatals.

Quan per raons d'orde públic, incloent-hi la lluita contra el frau, la contractació pública i la garantia de l'estabilitat financera, el mitjà d'intervenció, incloent-hi la regulació, supervisió i control, per a l'accés o exercici d'una activitat econòmica, corresponga a l'Estat, l'eficàcia en el territori nacional quedarà garantida per la intervenció estatal, de manera que les disposicions contingudes en el capítol V d'esta llei no afectaran les competències estatals establides en la legislació específica.

Disposició addicional segona. Productes regulats.

Sense perjudici del que disposa l'article 19.2 d'esta llei, la posada en el mercat dels productes estancs, explosius, gasoil professional i mercaderies perilloses haurà de respectar les condicions de venda establides en la normativa estatal aplicable.

Disposició addicional tercera. Plataforma de Contractació del Sector Públic.

La Plataforma de Contractació de l'Estat regulada en l'article 334 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, passarà a denominar-se Plataforma de Contractació del Sector Públic.

En la Plataforma es publicarà, en tot cas, bé directament pels òrgans de contractació o per interconnexió amb dispositius electrònics d'agregació de la informació de les diferents administracions i entitats públiques, la convocatòria de licitacions i els resultats de totes les entitats compreses en l'apartat 1 de l'article 3 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic.

Disposició addicional quarta. *Ús voluntari de normes de qualitat.*

Preferentment, i en particular quan la raó imperiosa d'interés general, d'acord amb l'apartat 11 de l'article 3 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, siga la protecció dels drets, la seguretat i la salut dels consumidors, les autoritats competents promouran l'ús voluntari de normes de qualitat per part dels operadors que milloren els nivells de qualitat i seguretat dels productes i servicis.

Disposició addicional cinquena. *Acció popular i dret de petició.*

Serà pública l'acció per a exigir davant dels òrgans administratius i, a través de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, davant dels tribunals el compliment del que estableixen esta llei i les disposicions que es dicten per al seu desplegament i execució, per a la defensa de la unitat de mercat.

En particular, es reconeix la legitimació de les corporacions, associacions i grups d'afectats per a exercir el dret de petició a què es referix l'article 27 d'esta llei i per a personar-se en el procediment per a la garantia de la unitat de mercat regulat en el capítol IV del títol V de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició addicional sexta. *Avaluació anual de l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Servicis.*

L'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Servicis elaborarà una avaluació anual, sobre la implementació i els principals efectes en àmbits d'actuació pública concrets, de les mesures previstes en esta llei. Esta avaluació es remetrà a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics i a les comissions d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats i del Senat, i després es farà pública.

Disposició addicional setèma. *Pla anual de treball i seguiment.*

Als efectes del que preveu l'article 15 d'esta llei, es presentarà a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics un pla de treball i seguiment que definisca amb caràcter anual objectius, prioritats i terminis d'execució, per al continu seguiment i avaluació de la normativa sobre les activitats econòmiques a la llum dels principis i mecanismes establits en esta llei.

Disposició addicional octava. *Pla de treball de les conferències sectorials.*

A fi de garantir la cooperació en el marc de les conferències sectorials, estes seran convocades en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei perquè analitzen la normativa estatal i autonòmica i, si és el cas, local, reguladora dels corresponents sectors econòmics i elaboren una proposta de canvis normatius per a complir amb els principis que recull esta llei.

Disposició addicional novena. *Terminis màxims de remissió d'informació i del sistema d'intercanvi d'informació.*

L'obligació de remissió de les dades que consten en els registres establida en l'article 22 s'haurà de fer en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

El sistema d'intercanvi electrònic d'informació a què fa referència l'article 23 d'esta llei serà posat a disposició de les autoritats competents pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició addicional deu. *Determinació de l'autoritat d'origen.*

Quan en aplicació de la definició prevista en la lletra d) de l'annex d'esta llei hi haja conflicte per a determinar quina és l'autoritat d'origen o l'operador s'haja establert en més

d'un lloc, triarà com a autoritat d'origen la de qualsevol dels llocs en què s'haja establert i comunicarà la seua elecció a les autoritats afectades. La comunicació produirà efectes a partir de la seua presentació, sense afectar els procediments administratius iniciats amb anterioritat.

Mentres els operadors econòmics no hagen efectuat la comunicació de la seua elecció d'acord amb el que preveu el primer paràgraf d'esta disposició, des de l'entrada en vigor dels articles 20 i 21.2 d'esta llei es considerarà que és autoritat d'origen la del lloc on l'operador econòmic exercix la direcció efectiva de la seua activitat econòmica, centralitza la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis.

Quan l'operador econòmic no haja accedit a eixa activitat econòmica en el lloc on exercix la direcció efectiva de la seua activitat econòmica, centralitza la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis, es considerarà que és autoritat d'origen la del lloc on es va establir en primer lloc per a dur a terme eixa activitat econòmica.

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'esta llei queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'hi oposen.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 11.1 afegint-hi una lletra h) amb el tenor següent:

«h) dels recursos interposats per la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència en defensa de la unitat de mercat.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 110 queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria tributària, de personal al servei de l'Administració pública i d'unitat de mercat, els efectes d'una sentència ferma que haja reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una o més persones es podran estendre a d'altres, en execució de la sentència, quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que els interessats es troben en idèntica situació jurídica que els afavorits per la decisió.

b) Que el jutge o tribunal sentenciador siga també competent, per raó del territori, per a conèixer de les seues pretensions de reconeixement d'eixa situació individualitzada.

c) Que sol·liciten l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de l'última notificació d'esta als qui van ser part en el procés. Si s'ha interposat recurs en interès de llei o de revisió, este termini es comptarà des de l'última notificació de la resolució que pose fi a este.»

Tres. S'afeg un nou capítol IV al títol V amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

Procediment per a la garantia de la unitat de mercat

Article 127 bis.

1. Quan la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència considere que una disposició, acte, actuació, inactivitat o via de fet procedent de qualsevol administració pública siga contrària a la llibertat d'establiment o de circulació en els

termes que preveu la Llei 19/2013, de Garantia de la Unitat de Mercat, podrà presentar el recurs contenciós administratiu regulat en este capítol.

2. El termini per a interposar el recurs contenciós administratiu per a la garantia de la unitat de mercat serà de dos mesos d'acord amb el que preveuen els apartats 1 a 3 de l'article 46. Quan el recurs s'interpose a sol·licitud d'un operador econòmic, el termini de dos mesos es computarà des de la presentació de la sol·licitud davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Article 127 ter.

1. El mateix dia de la interposició del recurs per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en garantia de la unitat de mercat o a l'endemà, el secretari judicial requerirà amb caràcter urgent l'òrgan administratiu corresponent, acompanyant còpia de l'escrit d'interposició, perquè en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció del requeriment remeta l'expedient acompanyat dels informes i dades que se sol·liciten en el recurs, amb l'advertència del que estableix l'article 48.

2. La falta d'enviament de l'expedient administratiu dins del termini previst en l'apartat anterior no suspèn el curs de les interlocutòries.

3. El secretari judicial posarà de manifest al recurrent l'expedient i la resta d'actuacions perquè en el termini improrrogable de deu dies pugui formalitzar la demanda i acompanyar els documents oportuns. Si l'expedient administratiu es rep una vegada formalitzada la demanda, es concedirà un tràmit addicional d'al·legacions a les parts.

4. Formalitzada la demanda, el secretari judicial la traslladarà a les parts demandades perquè, a la vista de l'expedient, presenten contestació en el termini comú i improrrogable de deu dies i acompanyen els documents que consideren oportuns.

5. Evacuat el tràmit de contestació, a l'endemà l'òrgan jurisdiccional decidirà sobre la recepció a prova, d'acord amb les normes generals establides en la present llei, i sense perjudici del que disposa l'article 57. El període de pràctica de prova no serà en cap cas superior a vint dies.

6. Conclues les actuacions, l'òrgan jurisdiccional dictarà sentència en el termini de cinc dies. La sentència estimarà el recurs quan la disposició, l'actuació o l'acte incórreguen en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic que afecte la llibertat d'establiment o de circulació, incloent-hi la desviació de poder.

D'acord amb el que disposa l'article 71, la sentència que estime el recurs implicarà la correcció de la conducta infractora, així com el rescabament dels danys i perjudicis, incloent-hi el lucre cessant, que la conducta haja causat.

Quan es tracte d'assumptes en què no càpia ulterior recurs, l'òrgan jurisdiccional podrà convocar les parts a una compareixença amb la finalitat de dictar la sentència de viva veu, exposant verbalment els raonaments en què sustente la seua decisió, resolent sobre els motius que fonamenten el recurs i l'oposició i pronunciant la seua decisió, d'acord amb el que disposen els articles 68 a 71.

La no-compareixença de totes o alguna de les parts no impedirà el dictat de la sentència de viva veu.

Respecte a la gravació de la compareixença i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 63.

En cas d'haver-se dictat la sentència de forma oral, el secretari judicial expedirà certificat que reculla tots els pronunciaments de la decisió, amb expressa indicació de la seua fermesa i de l'actuació administrativa a què es referisca. El certificat serà expedit en el termini màxim de cinc dies i es notificarà a les parts.

L'anterior certificat es registrarà i incorporarà al llibre de sentències de l'òrgan judicial. El suport videogràfic de la compareixença quedarà unit al procediment.

7. Durant la tramitació del procediment, podrà sol·licitar la seua intervenció, com a part recurrent, qualsevol operador econòmic que tinga interès directe en l'anul·lació de l'acte, actuació o disposició impugnada i no hi haja interposat recurs de manera independent.

La sol·licitud de l'operador es resoldrà per mitjà d'interlocutòria, amb audiència prèvia de les parts personades, en el termini comú de cinc dies.

Admesa la intervenció, no es retrotrauran les actuacions, però l'intervinent serà considerat part en el procés a tots els efectes i podrà defensar les pretensions formulades o les que el mateix intervinent formule, si té oportunitat processal per a això.

L'intervinent podrà utilitzar els recursos que siguen procedents contra les resolucions que estime perjudicials per al seu interès, encara que les consenta la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o les altres parts personades.

8. La Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional acordarà l'acumulació al promogut per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència de tot procediment que, iniciat per un operador econòmic davant del mateix o un altre òrgan jurisdiccional, es dirigeix contra la mateixa disposició o actuació i es fonamenta en la vulneració de la llibertat d'establiment o de circulació d'acord amb el que preveu esta llei.

9. A tots els efectes, la tramitació d'estos recursos tindrà caràcter preferent.

10. El procediment per a la garantia de la unitat de mercat, en el que no dispose este capítol, es regirà per les normes generals de la present llei.

Article 127 quater.

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència podrà sol·licitar en el seu escrit d'interposició la suspensió de la disposició, acte o resolució impugnats, així com qualsevol altra mesura cautelar que assegure l'efectivitat de la sentència.

2. Sol·licitada la suspensió de la disposició, acte o resolució impugnats, esta es produirà de manera automàtica, una vegada admés el recurs i sense exigència de consolidació dels possibles perjudicis de qualsevol naturalesa que se'n puguen derivar. L'Administració l'actuació de la qual haja estat objecte de recurs podrà sol·licitar l'alçament de la suspensió en el termini de tres mesos des de la seua adopció, sempre que acredite que del seu manteniment se'n podria derivar una pertorbació greu dels interessos generals o de tercer que el tribunal ponderarà de manera circumstanciada.

Formulada la sol·licitud se'n donarà trasllat a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència perquè, en el termini de deu dies, al·legue allò que corresponga amb vista al manteniment o l'alçament de la suspensió amb vista als interessos en conflicte.

Evacuat l'anterior tràmit, el tribunal resoldrà el que estime procedent per mitjà d'interlocutòria en els cinc dies següents.

3. La sol·licitud de qualsevol altra mesura cautelar es tramitarà en la forma prevista en el capítol II del títol VI.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.*

La Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, queda modificada en els termes següents:

U. La lletra b) de l'article 5 queda redactada en els termes següents:

«b) Necessitat: que el règim d'autorització estiga justificat per raons d'orde públic, seguretat pública, salut pública, protecció del medi ambient, o quan l'escassetat de recursos naturals o l'existència d'inequívocs impediments tècnics limiten el nombre d'operadors econòmics del mercat.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«3. La realització d'una comunicació o una declaració responsable o l'atorgament d'una autorització permetrà al prestador accedir a l'activitat de servicis i exercir-la en la totalitat del territori espanyol, inclús per mitjà de l'establiment de sucursals.

Els mitjans d'intervenció que s'apliquen als establiments físics respectaran les condicions següents:

a) Podrà exigir-se una autorització per a cada establiment físic quan siga susceptible de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut pública i el patrimoni historicoartístic, avaluant este risc d'acord amb les característiques de les instal·lacions.

b) Podrà exigir-se una declaració responsable per a cada establiment físic quan en la normativa s'exigisca el compliment de requisits justificats per una raó imperiosa d'interés general.

c) Podrà exigir-se una comunicació quan, per raons imperioses d'interés general, estes hagen de mantindre un control sobre el nombre o característiques de les instal·lacions o d'infraestructures físiques en el mercat.

El mitjà d'intervenció haurà de resultar proporcionat i no discriminatori. Quan el prestador de servicis ja estiga establert a Espanya i exercisca legalment l'activitat, estes autoritzacions o declaracions responsables no podran incloure requisits que no estiguen lligats específicament a l'establiment físic a partir del qual pretén dur a terme esta activitat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat en els termes següents:

«2. No obstant això, excepcionalment es podrà supeditar l'accés a una activitat de servicis o al seu exercici al compliment d'algun dels requisits de l'apartat anterior quan no siguen discriminatoris, estiguen justificats per una raó imperiosa d'interés general i siguen proporcionats.

En tot cas, la concurrència d'estes condicions haurà de ser notificada a la Comissió Europea segons el que disposa la disposició addicional quarta i haurà d'estar prou motivada en la normativa que establisca estos requisits.»

Quatre. La lletra a) de l'apartat dos de l'article 25 queda redactada de la manera següent:

«a) Les professions regulades, en la mesura que siga necessari per a garantir el compliment de requisits deontològics distints i incompatibles deguts al caràcter específic de cada professió, sempre que estiguen justificats per una raó imperiosa d'interés general, siguen proporcionats i no discriminatoris.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats servicis.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 2, que queda redactat com seguix:

«Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions contingudes en el títol I d'esta llei s'aplicaran a les activitats comercials detallistes i a la prestació de determinats servicis previstos en l'annex d'esta llei, realitzats a través d'establiments permanents, situats en qualsevol part del territori nacional, i la superfície útil d'exposició i venda al públic dels quals no siga superior a 750 metres quadrats.»

Dos. Es modifica la disposició final deu, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final deu. *Ampliació per les comunitats autònomes del llindar de superfície, del catàleg d'activitats i altres supòsits d'inexigibilitat de llicències.*

Les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, podran ampliar el llindar de superfície i el catàleg d'activitats comercials i servicis, previstos en el títol I i en l'annex d'esta llei, així com determinar qualssevol altres supòsits d'inexigibilitat de llicències. Així mateix, podran establir regulacions sobre estes

mateixes activitats amb menor intervenció administrativa, incloent-hi la declaració d'innocuitat.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta en exercici de les competències exclusives de l'Estat per a regular les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, legislació processal, en matèria de bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, així com sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i la legislació bàsica sobre contractes administratius, recollides respectivament en les matèries de l'article 149.1. 1a, 6a, 13a i 18a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Adaptació de la normativa vigent.*

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, es procedirà a l'adaptació de les disposicions vigents amb rang legal i reglamentari al que disposa esta.

Disposició final sexta. *Desplegament normatiu.*

El Govern podrà aprovar les normes de rang reglamentari que resulten necessàries per al desplegament del que preveu esta llei. Així mateix s'autoritzen els ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat en l'àmbit de les seues competències respectives per a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i desplegament del que preveu esta llei.

Disposició final setètima. *Entrada en vigor.*

1. Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

2. No obstant això, l'article 20, els apartats 2 i 3 de l'article 21 i l'article 26 entraran en vigor als tres mesos de la publicació d'esta llei excepte per a aquells servicis regulats en la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 9 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Definicions

Als efectes d'esta llei, s'entendrà per:

a) **Acreditació:** declaració per un organisme d'acreditació que un organisme d'avaluació de la conformitat complix els requisits fixats d'acord amb normes harmonitzades, i quan pertoque, altres requisits addicionals, incloent-hi els establits en els esquemes sectorials pertinents, per a exercir activitats específiques d'avaluació de la conformitat.

b) **Activitat econòmica:** qualsevol activitat de caràcter empresarial o professional que supose l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció, dels recursos humans o ambdós, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o en la prestació de servicis.

c) **Autoritat competent:** qualsevol organisme o entitat que duga a terme la regulació, ordenació o control de les activitats econòmiques, o l'actuació de la qual afecte l'accés a una activitat econòmica o al seu exercici i, en particular, les autoritats administratives estatals, autonòmiques o locals i els col·legis professionals i, si és el cas, consells generals i autonòmics de col·legis professionals.

d) **Autoritat d'origen:** autoritat competent del lloc del territori nacional on l'operador estiga establert legalment per a dur a terme una determinada activitat econòmica. S'entendrà que un operador està establert legalment en un territori quan en eixe lloc s'accedisca a una activitat econòmica i al seu exercici.

e) **Autoritat de destinació:** autoritat competent del lloc del territori nacional on un operador legalment establert en un altre lloc del territori nacional du a terme una activitat econòmica, per mitjà d'un establiment o sense.

f) **Autorització, llicència o habilitació:** qualsevol acte exprés o tàcit de l'autoritat competent que s'exigisca a un operador econòmic amb caràcter previ per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici.

g) **Establiment:** l'accés a una activitat econòmica no assalariada i el seu exercici, així com la constitució i gestió d'empreses i especialment de societats, en les condicions fixades per la legislació, per una duració indeterminada, en particular per mitjà d'una infraestructura estable.

h) **Operador econòmic:** qualsevol persona física o jurídica o entitat que realitze una activitat econòmica a Espanya.

i) **Normes de qualitat:** les disposicions aprovades per un organisme reconegut o acreditat nacionalment o internacionalment, que proporcionen regles, directrius o característiques dirigides al desenrotllament de les activitats econòmiques o a la qualitat dels seus resultats.